

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 206.062 van 29 juni 2010
in de zaak A. 194.261/X-14.432.**

In zake : Pascal DE WILDE
woonplaats kiezend te 9070 DESTELBERGEN
Magerhoek 2

tegen:

1. de gemeente DESTELBERGEN
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering

Tussenkomende partij (in de vordering tot schorsing):

Kris CALLENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 DENDERMONDE
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat Pascal DE WILDE op 26 september 2009 heeft ingediend en waarbij hij de nietigverklaring vordert van het besluit van 4 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen waarbij aan Kris Callens de vergunning wordt verleend tot wijziging van de verkavelingsvergunning van 1 oktober 1964 door het college van burgemeester en schepenen afgegeven aan De Clercq-De Vriese voor percelen gelegen te Destelbergen, Magerhoek 4, kadastraal bekend sectie C, nr. 577/r;

Gelet op het arrest nr. 200.175 van 10 februari 2010 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dat arrest aan de verzoekende partij op 19 februari 2010;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partij, op grond van artikel 15ter, § 1 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De hoofdgriffier heeft bij de kennisgeving van het arrest houdende verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, aan de verzoekende partij melding gemaakt van artikel 17, § 4ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State.

Naar luid van het voornoemde artikel 17, § 4ter geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest. Op grond van het voornoemde artikel 15ter, § 1 zal de kamer de afstand van geding uitspreken, tenzij zij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2010, door :

de H.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
Mevr.	T. TEMMERMAN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. TEMMERMAN.

R. STEVENS.